

mgr Katarzyna Kułak-Krzysiak

Podmioty postępowania sądowoadministracyjnego

Subjects judicial administrative conduct

I. Wstęp

Ustawa Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi¹ zmieniła w znacznym stopniu podmiotowy zakres postępowania sądowoadministracyjnego. Stronami tego postępowania są skarżący decyzję lub postanowienie, czyli adresat decyzji administracyjnej (strona postępowania administracyjnego), adresat postanowienia (strona albo uczestnik postępowania administracyjnego, egzekucyjnego lub zabezpieczającego) albo skarżący inną czynność – podjętą w innej formie prawnej przez administrację publiczną, albo skarżący bezczynność administracji² oraz organ, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 32 p.p.s.a). Skargę rozstrzyga niezawisły sąd administracyjny. Można natomiast wyróżnić dwie kategorie podmiotów uprawnionych

do wniesienia skargi: te które składają skargę w celu ochrony własnego interesu prawnego oraz te, które składają skargę w cudzej sprawie- w celu ochrony obiektywnego porządku prawnego³. W postępowaniu przed sądami administracyjnymi uczestniczą więc dwie strony o spornych interesach.

II. Strona postępowania sądowoadministracyjnego w doktrynie

Kluczową pozycję w postępowaniu sądowoadministracyjnym zajmuje strona, ponieważ postępowanie sądowoadministracyjne jest prowadzone w celu rozstrzygnięcia o prawach lub obowiązkach strony.

Postępowanie nie może się toczyć bez udziału strony, ponieważ musi istnieć podmiot, którego te prawa lub obowiąz-

¹ Ustawa z 30 sierpnia 2002r.- *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi* (Dz.U. nr 153, poz.1270 z późn. zm.).

² M. Wierzbowski (red.), M. Subiakowski, A. Wiktorowska, *Postępowanie administracyjne- ogólne, egzekucyjne i przed sądem administracyjnym*, 10 wydanie, Warszawa 2006, s. 398.

³ J.P.Tarno, *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz*, Warszawa 2004, s. 87.

ki mają dotyczyć. Na podstawie artykułu 156 §1 pkt. 4 k.p.a., skierowanie decyzji do podmiotu, który nie jest stroną w postępowaniu, jest jedną z najcięższych wad decyzji, która skutkuje nieważnością.

Aby strona mogła występować w postępowaniu administracyjnym musi posiadać zdolność sądową (art. 25 § 1 p.p.s.a.). Posiadają ją osoby fizyczne, osoby prawne oraz państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej (art. 25 § 2 p.p.s.a.). Zdolność sądową posiadają także inne jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej, jeżeli przepisy prawa dopuszczają nałożenie na te jednostki obowiązków lub przyznania uprawnień bądź skierowania do nich nakazów czy zakazów (art. 25 § 3 p.p.s.a.). Organizacje społeczne choćby nie miały osobowości prawnej w zakresie ich statutowej działalności mają zdolność sądową w sprawach dotyczących interesów prawnych innych osób (art. 25 § 4 p.p.s.a.).

Strona aby uczestniczyć w postępowaniu sądownoadministracyjnym, musi posiadać także zdolność procesową. Jest to zdolność do czynności prawnych dokonywanych w toku postępowania sądownoadministracyjnego (art. 26 § 1 p.p.s.a.). Zdolność procesową posiadają: osoby fizyczne mające pełną zdolność do czynności prawnych, osoby prawne, organizacje społeczne (niezależnie od tego czy mają osobowość prawną), państwowe i

samorządowe jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej, inne jednostki o organizacyjne nie mające osobowości prawnej, jeżeli przepisy prawa dopuszczają możliwość nałożenia na te jednostki obowiązków lub przyznania uprawnień, lub skierowania do nich nakazów i zakazów, a także stwierdzenia albo uznania uprawnienia lub obowiązku wynikającego z przepisów prawa⁴.

Osoba fizyczna, która jest ograniczona w zdolności do czynności prawnych, może dokonywać samodzielnie czynności prawne w związku z art. 26 § 2 p.p.s.a. w zw. z art. 14 i n. k.c.

Dla strony nie mającej zdolności procesowej, która nie ma przedstawiciela ustawowego oraz dla strony nie mającej powołanego organu do jej reprezentowania, stosownie do art. 30 p.p.s.a., sąd ustanawia w drodze postanowienia wydanego na rozprawie lub posiedzeniu niejawnym kuratora. Sąd czyni to na wniosek strony przeciwnej, w sytuacji gdy owa strona przeciwna podejmuje przeciwko tej stronie czynności niecierpiące zwłoki.

W przypadku śmierci strony stosownie do art. 161 § 1 pkt 2 p.p.s.a., sąd umarza postępowanie, jeżeli przedmiot postępowania odnosi się wyłącznie do praw i obowiązków ściśle związanych z osobą zmarłego, chyba że udział w postępowaniu zgłasza osoba, której interesu prawnego dotyczy wynik tego postępowania np. w wyrok NSA z i XII 1995, SA/Gd 2197,

⁴ W. Chróścielewski, *Strony i uczestnicy postępowania sądownoadministracyjnego*, PiP 2004, zeszyt nr 9, s. 42.

OSP nr 2/1997, poz. 29, z glosą W. Chróścielewskiego i Z. Kmiecika⁵.

Stosownie do art. 12 p.p.s. w przypadku sprawy, której przedmiotem są prawa dziedziczne uczestnika postępowania, śmierć strony powoduje zawieszenie postępowania z urzędu ze skutkiem od dnia zgonu na podstawie art. 124 § 1 pkt. 1 p.p.s.a. Z dniem zgłoszenia lub wskazania następców prawnych zmarłego, bądź ustanowienia kuratora spadku, nastąpi podjęcie zawieszonego postępowania (art. 128 § 1 pkt 1 p.p.s.a.). Jeżeli od dnia wydania postanowienia o zawieszeniu postępowania, następcy prawni nie zgłoszą się lub nie zostaną wskazani, sąd może wystąpić do sądu spadku o ustanowienie kuratora spadku- art. 128 § 2 p.p.s.a.

III. Skarżący

W postępowaniu sądowoadministracyjnym skarżącym jest każdy uprawniony do wniesienia skargi, który skorzystał z tego uprawnienia i wniósł skargę do sądu administracyjnego, niezależnie od tego czy jest podmiotem uprawnionym⁶. Należy jednak pamiętać, że posiadanie legitymacji skargowej stanowi podstawę do wniesienia skargi, natomiast jej brak,

może prowadzić do odrzucenia skargi jako niedopuszczalnej, albo oddalenia skargi w przypadku stwierdzenia przez sąd braku interesu prawnego wnoszącego skargę⁷.

a) Prokurator oraz Rzecznik Praw Obywatelskich

W postępowaniu sądowym w charakterze strony mogą brać udział prokurator lub Rzecznik Praw Obywatelskich, jeśli wnieśli skargę lub zgłosili swój udział w postępowaniu zgodnie z art. 92 § 1 p.p.s.a. Do udziału w postępowaniu, a także składania przez te podmioty skarg i zażaleń prokuratora i Rzecznika Praw Obywatelskich odnosi się także art. 8 p.p.s.a., w takim przypadku przysługują im prawa strony. Ustawodawca w tym przepisie wyliczył środki prawne przysługujące w postępowaniu sądowoadministracyjnym tym podmiotom.

b) Organizacja społeczna

Udział w postępowaniu może zgłosić także organizacja społeczna, także nie mająca osobowości prawnej, w sprawach dotyczących innych osób, jeżeli sprawa mieści się w zakresie jej statutowej działalności- art. 33 § 2 p.p.s.a.⁸. Należy więc przyjąć, iż organizacji społecznej będzie

⁵ Wyrok ten dotyczy postępowania w przedmiocie uprawnień kombatanckich. Przymiot strony w postępowaniu sądowym, a więc i prawo popierania skargi, która przechodzi na małżonka skarżącego pozostającego przy życiu, jeżeli śmierć osoby, która ubiegała się o takie uprawnienie z tytułu własnej działalności, nastąpiła po zaskarzeniu do sądu decyzji odmownej.

⁶ M. Jaśkowska, M. Pasternak, E. Ochendowski, *Postępowanie sądowoadministracyjne*, Warszawa 2004, s. 84-85.

⁷ Art. 151 p.p.s.

⁸ W. Chróścielewski, *Strony i uczestnicy...*, PiP 2004, zeszyt nr 9, s. 36.

przysługiwało prawo do zgłoszenia udziału w postępowaniu przed sądem administracyjnym niezależnie od tego, czy brała udział w postępowaniu administracyjnym, czy też nie. Sąd musi jednak dokonać wykładni, czy sprawa dotyczy zakresu statutowej działalności tej organizacji.

c) Inne podmioty, którym ustawy przyznają prawo do wniesienia skargi

Udział w postępowaniu w charakterze uczestnika⁹ zgodnie z art. 32 § 2 może zgłosić osoba, która nie brała udziału w postępowaniu administracyjnym, jeżeli wynik postępowania dotyczy jej interesu prawnego. Chodzi tu o osobę, która jako strona została pominięta w postępowaniu, mimo że postępowanie dotyczyło jej interesu prawnego lub obowiązku, i albo w oparciu o art. 145 § 1 pkt. 4 nie chciała złożyć wniosku o wznowienie postępowania administracyjnego, albo bezskutecznie minął termin do wystąpienia z takim wnioskiem określony w art. 148 § 2 k.p.a.¹⁰. Tak więc w tej kategorii uczestników mieści się także osoba, która nie złożyła wezwania do usunięcia naruszenia interesu prawnego lub uprawnienia, a więc nie brała udziału w szeroko rozumianym postępowaniu administracyjnym, a w konsekwencji nie złożyła także skargi na uchwałę lub zarządzenie jednostki samorządu terytorialne-

go, ale wynik tego postępowania dotyczy jej interesu prawnego.

Prawa strony w postępowaniu sądowo-administracyjnym, z mocy ustaw szczególnych, przysługują organom Inspekcji Ochrony Środowiska. Ma to miejsce w przypadku uprzedniego wystąpienia wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o wszczęcie postępowania administracyjnego lub o dopuszczenie do udziału w toczącym się postępowaniu (art. 16 ust. 3 ustawy z 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska¹¹). Natomiast w sprawie o ustalenie warunków zabudowy i zagospodarowania terenu, które dotyczy przedsięwzięcia mogącego w znacznym stopniu oddziaływać na środowisko, także w sprawie ustalenia lokalizacji autostrad oraz dróg ekspresowych, jeżeli zgłosi swój udział w postępowaniu.

Ministrowi właściwemu do spraw ochrony środowiska, prawa strony przysługują w postępowaniu sądowo-administracyjnym w sytuacji stwierdzenia nieprawidłowości w zakresie wydawania pozwoleń zintegrowanych przez starostę zgodnie z art. 212 ust. 4 ustawy z 27 kwietnia 2001 r.- prawo ochrony środowiska, Dz.U. Nr 62, poz. 627 ze zm.).

Ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej prawo strony w postępowaniu sądowo-administracyjnym

⁹ Ustawodawca nie określa wprost, iż na prawach strony.

¹⁰ Ustawa z 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (tekst jedn. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.).

¹¹ Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 982 ze zm.

przysługuje w sprawie dotyczącej Pomnika Zagłady lub jego strefy ochronnej. Minister musi zgłosić w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania, swój udział w tym postępowaniu¹². Zatem obowiązek zawiadomienia o wszczęciu postępowania sądowoadministracyjnego w tego rodzaju sprawie spoczywa na sędzie, jeżeli strona przeciwna skarżącemu nie uczyni tego wcześniej.

IV. Organ, którego dotyczy skarga

W prawie o postępowaniu przed sądami administracyjnymi nie zawarto definicji organu administracji publicznej. Podmiotami, które wykonują funkcję administracji publicznej są organy *sensu stricto* czyli organy samorządu terytorialnego, a także organy administracyjne w znaczeniu funkcjonalnym, których działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi. Nie trzeba być więc organem administracji publicznej, aby być poddanym kontroli sądowej sprawowanej przez sądy administracyjne. Wystarczy, że jest się właściwym do podejmowania aktów lub czynności z zakresu tej administracji¹³.

Organ, którego działanie jest przedmiotem skargi, nie jest obecnie określany jako „strona przeciwna w stosunku do skarżącego”- art. 41 ust. 1 ustawy o NSA- ale jedynie jako strona. Jednak w art. 30 i 42 § 1 p.p.s.a. posłużono się określeniem „strona przeciwna”¹⁴. Organ ten ma w postępowaniu sądowoadministracyjnym pozycję równorzędną ze skarżącym. Jest jedną z dwóch stron tego postępowania, mających takie same uprawnienia procesowe¹⁵.w trakcie postępowania sądowoadministracyjnego może jednakże dochodzić do przekształceń podmiotowych, tak po stronie skarżącej jak i po stronie organu, zmiany te muszą jednak wynikać z prawa¹⁶.

V. Uczestnik postępowania sądowoadministracyjnego na prawach strony

Stroną w postępowaniu sądowoadministracyjnym jest również uczestnik postępowania na prawach strony. Do uczestników na prawach strony możemy zaliczyć osoby, które brały udział w postępowaniu administracyjnym, których interesu prawnego dotyczy wynik postę-

¹² Minister właściwy do załatwienia takiej sprawy w postępowaniu administracyjnym w pierwszej lub drugiej instancji, nie musi informować sądu o chęci wzięcia udziału w postępowaniu (art. 18 ust. 2 ustawy z 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady, Dz.U. Nr 41, poz. 412 z późn. zm.).

¹³ J.P. Tarno, *Prawo o...*, s. 95.

¹⁴ W. Chrościelewski, *Strony i uczestnicy...*, PiP 2004, zeszyt nr 9, s. 36.

¹⁵ Ibidem, s. 96.

¹⁶ Uchwała składu 7 sędziów NSA z 15 grudnia 2004 r. FPS 2/04 (ONSAiWSA 2005, nr 1, poz. 1).

powania sądowoadministracyjnego, oraz które nie wniosły skargi. Do pozostałych uczestników postępowania możemy zaliczyć osoby, które nie brały udziału w postępowaniu administracyjnym, jeżeli wynik postępowania dotyczy ich interesu prawnego oraz organizacji społeczne w rozumieniu art. 24 § 2, które występują w postępowaniu w cudzej sprawie, jeżeli ta sprawa mieści się w zakresie statutowej działalności danej organizacji¹⁷.

Różnica pozycji procesowej obu tych uczestników tkwi w sensie dopuszczenia tychże do toczącego się postępowania sądowoadministracyjnego. Uczestnicy na prawach stają się nimi w momencie wszczęcia postępowania sądowoadministracyjnego z mocy samego prawa. Sąd, przed którym toczy się postępowanie ma obowiązek zawiadomić ich o wszczęciu postępowania, a także o miejscu i terminie przyszłej rozprawy. Pozostali uczestnicy postępowania muszą zgłosić chęć wzięcia udziału w rozprawie, a także złożyć odpowiedni wniosek. Muszą także zostać dopuszczeni przez sąd do udziału w sprawie mocą stosownego orzeczenia, na odmowę którego służy zażalenie. Zainteresowany podmiot może wniosek o dopuszczenie do udziału w postępowaniu sądowoadministracyjnym złożyć przed zakończeniem postępowania w każdym czasie.

W orzecznictwie sądów administracyjnych akceptowane jest stanowisko, że skargę na zarządzenie zastępcze wojewody może wnieść tylko jednostka samorządu terytorialnego, której kompetencje i interes prawny zostały naruszone. Nie mają legitymacji procesowej natomiast osoby, które są zainteresowane zaskarżeniem tego zarządzenia. Przyjmuje się, że przystępowanie uczestników na prawach stron do postępowania sądowoadministracyjnego wszczętego na skutek skargi wniesionej przez jednostkę samorządu terytorialnego jest niedopuszczalne¹⁸.

Na postanowienie o odmowie dopuszczenia strony do postępowania sądowoadministracyjnego służy zażalenie do Naczelnego Sądu Administracyjnego. Odmowa ta musi być więc odpowiednio uzasadniona.

VI. Pełnomocnicy

Strony oraz ich organy lub przedstawiciele ustawowi mogą działać przed sądem osobiście lub przez pełnomocników zgodnie z art. 34 p.p.s.a. Strony zgodnie z zasadą wolnego wyboru sposobu działania przed sądem administracyjnym, same decydują o tym, czy będą występowały osobiście w toczącym się postępowaniu, czy przez ustanowionego pełnomocnika. Pełnomocnikiem strony w postępowaniu

¹⁷ J.P. Tarno, *Prawo o...*, s. 97.

¹⁸ Orzecznictwo tymczasem nie jest jednoznaczne i konsekwentne w tej kwestii – por. np. post. WSA w Krakowie z 6 kwietnia 2004 r., II SA/Kr 2552/03 (niepubl.) czy wyr. NSA z 12 maja 2005 r., OSK 186/04 (niepubl.).

sądowoadministracyjnym mogą być: adwokat, radca prawny, inny skarżący lub uczestnik postępowania, małżonek, rodzzeństwo lub zstępni strony oraz osoby pozostające z nią w stosunku przysposobienia, „a także inne osoby gdy przewidują to przepisy szczególne, np. rzecznik patentowy na podstawie art. 9 ustawy z 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych, czy doradca podatkowy – art 41 ust 2 ustawy z 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym”¹⁹.

Jednak ta zasada ma swoje ograniczenia w postępowaniu drugiej instancji na mocy art. 175 p.p.s.a. Zgodnie z tym przepisem istnieje przymus adwokacko-radcowski ograniczający krąg osób, które mają uprawnienia do sporządzenia skargi kasacyjnej. Krąg ten jest ograniczony do adwokatów i radców prawnych, w wyjątkowych przypadkach uprawnienie to nabywają doradcy podatkowi²⁰ oraz rzecznicy patentowi.

Przedstawiciel ustawowy osoby niemającej zdolności prawnej może działać w postępowaniu sądowoadministracyjnym przed sądem osobiście lub przez pełnomocników. Działalność ta polega na podejmowaniu wszelkich czynności pro-

cesowych związanych z postępowaniem sądowoadministracyjnym.

Odmowa dopuszczenia pełnomocnika do postępowania jest wydawana w formie postanowienia, na które nie służy zażalenie. Stosownie do art. 194 § 1 kwestia zaskarżalności postanowień wojewódzkiego sądu administracyjnego znajduje pełne uregulowanie w przepisach prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Strona może działać przez swojego pełnomocnika również w postępowaniu mediacyjnym i uproszczonym²¹.

Dopuszczenie do udziału w postępowaniu w charakterze pełnomocnika osoby, która nie może nim być, skutkuje nieważnością postępowania (art. 183 § 1 pkt 2 w zw. z art. 271 pkt 2). Jeżeli strona postępowania potwierdzi przed sądem dotychczasowe czynności procesowe dokonane przez osobę, która nie mogła być pełnomocnikiem procesowym, czynność ta wyłącza możliwość przyjęcia nieważności postępowania na podstawie nienależycie umocowanego pełnomocnika²².

W świetle art. 35 p.p.s.a. można wyróżnić trzy grupy pełnomocników. Do pierwszej możemy zaliczyć pełnomocni-

¹⁹ Tekst jedn. Dz. U. nr 9/2002, poz 86.

²⁰ Strona może być reprezentowana w postępowaniu sądowoadministracyjnym przez doradcę podatkowego, jednak może on występować w charakterze pełnomocnika w ograniczonym zakresie. Posiada on takie uprawnienia w sytuacji, gdy przedmiotem postępowania jest kontrola decyzji administracyjnych w sprawach dotyczących obowiązków podatkowych.

²¹ J.P. Tarno, *Prawo o...*, s 102.

²² Uchwała SN z 18 września 1992 r. III CZP 112/92 (OSNCP 1993, nr 5, poz.75).

ków profesjonalnych, czyli adwokatów i radców prawnych, kolejną grupę stanowią pełnomocnicy nieprofesjonalni, tj. inni skarżący lub uczestnik postępowania, jak również rodzice, rodzeństwo, małżonek lub zstępni strony oraz osoby pozostające ze stroną w stosunku przysposobienia, a w przypadku osób prawnych, jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej oraz przedsiębiorców- pracownik tej jednostki lub jej organu nadrzędnego. Do trzeciej grupy zaliczamy rzeczników patentowych oraz doradców podatkowych, jest to tzw. grupa quasi- profesjonalna. Swoje uprawnienia do występowania w charakterze pełnomocnika czerpią z przepisów szczególnych.

Mocodawca może wypowiedzieć pełnomocnictwo. Odnosi ono skutek prawny w stosunku do sądu od dnia zawiadomienia go o tym, w stosunku zaś do strony przeciwnej i innych uczestników od chwili doręczenia im tego zawiadomienia przez sąd (art. 42 § 1 p.p.s.a.). A więc pełnomocnictwo jest skuteczne między stronami do czasu jego wypowiedzenia²³.

Pisma w postępowaniu sądowym składane przez stronę muszą być sporządzone w języku polskim²⁴- art. 5 ustawy z 7 paź-

dziernika 1999 r. o języku polskim. Muszą także odpowiadać one wymaganiom przewidzianym, przez ustawę, natomiast pewne rodzaje pism muszą dodatkowo odpowiadać szczególnym warunkom przewidzianym dla danego ich rodzaju, np. skargi kasacyjnej.

Aby sporządzone przez stronę pismo można było uznać, strona musi posiadać zdolność postulacyjną, czyli ogół zdolności do samoistnego, tj. osobistego, podejmowania czynności procesowych²⁵. W przypadku skargi kasacyjnej, gdzie wprowadzono przymus adwokacko- radcowski, strona nie ma zdolności postulacyjnej do zaskarżania orzeczeń wojewódzkiego sądu administracyjnego. Strona powinna kierować swoje pismo bezpośrednio do sądu, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej (art. 54 § 1 p.p.s.a.).

VII. Podsumowanie

Zakres znaczeniowy pojęcia „strona” w kontekście art. 12 obejmuje trzy rodzaje podmiotów postępowania²⁶. Należy do nich strona postępowania sądowoadministracyjnego czyli skarżący i organ, którego skarga dotyczy, jest nim również uczestnik postępowania na prawach strony, a także ustawa używa tego określenia

²³ J.P. Tarno, *Prawo o...*, s 113.

²⁴ Ustawa z 7 października 1999 r. o języku polskim (Dz. U. Nr 90, poz. 999 ze zm.).

²⁵ M. Sawczuk, *Zdolność procesowa w postępowaniu cywilnym*, Warszawa 1963, s. 79 i n.

²⁶ W. Chróścielewski, J.P.Tarno, *Postępowanie administracyjne i postępowanie przed sądami administracyjnymi*, Warszawa 2006 s. 451.

na oznaczenie „uczestników postępowania”. Można zatem przyjąć, że ilekroć w ustawie mówi się, że dane uprawnienie przysługuje „stronie”, należy je również odnosić do innych uczestników postępowania. Ustawodawca w tym zakresie zrównał pozycję procesową podmiotów wiodących spór przed sądem administracyjnym, z uczestnikami postępowania sądowoadministracyjnego.

Należy się również zastanowić, w jakim charakterze należy rozpatrywać osoby uczestniczące w procesie w ramach słuchaczy i obserwatorów. Czy takie osoby również można uznać za stronę?

Słowa kluczowe

podmiot postępowania, strona postępowania sądowoadministracyjnego, skarżący, pełnomocnik, sąd administracyjny, organ administracji publicznej, uczestnik postępowania.

Summary

The term ‘a party’ in the context of art.12, combines three kinds of bodies in administrative procedure. It includes a claimant and a defendant of administrative procedure and also a third party involved or according to the letter of statute ‘a participant’. Therefore, at every instance the statute mentions that the claimant or defendant is entitled to a right, other participants are also entitled to it.

A claim is decided by an independent administrative court. There are, however, two types of party entitled to bring a claim: these who are bringing a claim in their own interest and those acting on behalf of others in order to protect the rule of law. There are therefore two acting parties of contradicting interests.

In the above article my aim was to briefly describe the term and meaning of ‘a party’ in judicial-administrative procedure.

Nota o autorze:

mgr Katarzyna Kulak-Krzysiak, Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II, Wydział Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji w Lublinie, I Katedra Prawa Administracyjnego. Kontakt: katarzyna.krzysiak@interia.pl, główne kierunki zainteresowań: prawo administracyjne, postępowanie sądowoadministracyjne, prawo międzynarodowe.